

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.PLX5/01.02.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D35/02.02.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, intervențiile vizând adoptarea unor măsuri privind soluționarea cu celeritate a cauzelor care au ca obiect controlul de constituționalitate *a priori* exercitat de Curtea Constituțională.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, potrivit art.142 alin.(5) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Camera sesizată este Camera Deputaților.

Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. La **pct.1**, la textul preconizat pentru **art.15 alin.(1)**, fără a ne pronunța cu privire la oportunitatea soluției legislative propuse, având în vedere complexitatea cauzelor soluționate de Curtea Constituțională,

care poate impune necesitatea consultării unor specialiști și realizarea unor cercetări amănunțite, precum și necesitatea motivării temeinice a deciziilor pronunțate, impunerea unui termen de maximum 45 de zile pentru soluționarea obiecției de neconstituționalitate **crează premisele afectării aplicării eficiente a altor texte de lege din actul normativ de bază**, care cuprind reguli procedurale specifice, reguli concepute în condițiile inexistenței unui asemenea termen, cu consecința afectării modului de îndeplinire de către Curtea Constituțională a rolului său de garant al supremației Constituției. Cu titlu de exemplu, menționăm **art.58 alin.(4)**, text rămas nemodificat, care prevede că președintele Curții Constituționale poate dispune **redeschiderea dezbaterilor**, luând măsurile procesuale necesare, dacă în cursul deliberării se constată necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte. Or, în condițiile instituirii termenului de 45 de zile pentru soluționarea obiecției de neconstituționalitate, parcurgerea procedurii redeschiderii dezbaterilor ar putea deveni doar o posibilitate teoretică, nu și una concretă, cu atât mai mult cu cât, potrivit normei propuse pentru art.16 alin.(4), termenul pentru dezbateri este stabilit ca fiind de cel mult 15 zile de la primirea cererii.

Observația este valabilă și pentru **art.57**, care face obiectul **pct.3**, în ceea ce privește ipoteza juridică a amânării pronunțării.

Menționăm că gradul de complexitate al soluționării obiecțiilor de neconstituționalitate este determinat și de faptul că, potrivit art.18 alin.(1) din Legea nr.47/1992, în controlul de constituționalitate *a priori* sunt examinate atât prevederile menționate în sesizare, cât și cele care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de prevederile menționate în sesizare, spre deosebire de soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, când extinderea controlului Curții asupra prevederilor care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate de cele menționate în sesizare se realizează numai în cazul admiterii excepției, potrivit art.31 alin.(2) din aceeași lege.

Distinct de cele menționate mai sus, este evident că, pentru a putea respecta termenul de soluționare a obiecțiilor de constituționalitate, Curtea Constituțională va fi obligată să acorde prioritate exercitării acestei atribuții. În fapt, **textul propus instituie implicit o obligație de exercitare cu prioritate a atribuției Curții Constituționale de**

soluționare a obiecțiilor de constituționalitate în raport de exercitarea celorlalte atribuții ale instanței de contencios constituțional. Or, în condițiile în care **art.146 din Constituție** nu stabilește o ordine a importanței exercitării atribuțiilor Curții Constituționale, o soluție legislativă având un asemenea efect excedează domeniului de reglementare al legii de organizare și funcționare a Curții, adăugând la textul constituțional menționat, fapt care nu poate fi acceptat.

Pe de altă parte, deși proiectul nu prevede expres consecințele nerespectării termenului stabilit, singura interpretare posibilă pentru a conferi eficiență acestei dispoziții ar fi aceea că procesul legislativ ar putea continua, instituindu-se, implicit, o **prezumție legală de constituționalitate** a dispozițiilor care au făcut obiectul sesizării. Față de această concluzie, apreciem că stabilirea la nivel de lege a unei prezumții de constituționalitate, cu atât mai mult cu cât Parlamentul este parte în respectiva cauză, nu poate fi admisă în raport de rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției, prevăzut de art.142 alin.(1) din Legea fundamentală.

3. Sub rezerva celor menționate mai sus, semnalăm că proiectul cuprinde dispoziții care nu se integrează armonios în ansamblul reglementării, nefiind suficient de clare și previzibile și necorelându-se cu celelalte dispoziții din actul normativ de bază, proiectul fiind astfel susceptibil de neconstituționalitate și sub aspectul nerespectării prevederilor **art.1 alin.(5) din Constituție**, referitoare la obligativitatea respectării legilor, în componenta sa privind calitatea legii. În acest sens reținem următoarele:

3.1. La pct.2, referitor la norma propusă pentru **art.16 alin.(4)**, expresia „*chiar dacă nu s-au primit toate punctele de vedere prevăzute de alin.(2) și (3)*” este lipsită de claritate iar norma nu poate fi aplicată deoarece normele la care se face trimitere nu conțin ipoteza juridică a exprimării unor puncte de vedere.

Pe de altă parte, respectiva expresie ar putea fi superfluă în raport de prevederile **art.17 alin.(1)** din actul normativ de bază, potrivit cărora, „*Până la data dezbaterilor, președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului pot prezenta, în scris, punctul lor de vedere.*”. Totodată, precizăm că potrivit prevederilor art.18 alin.(1) din actul normativ de bază, „*Dezbaterea are loc în plenul*

Curții Constituționale, cu participarea judecătorilor Curții, pe baza sesizării, a documentelor și a punctelor de vedere primite, atât asupra prevederilor menționate în sesizare, cât și asupra celor de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate.”, astfel încât soluția propusă, referitoare la dezbaterile și în situația în care nu s-au primit punctele de vedere solicitate, poate fi considerată a fi deja reglementată.

3.2. La **pct.4**, referitor la norma preconizată pentru **art.60 alin.(1)**, semnalăm că soluția legislativă de a completa textul *de lege lata* cu expresia „*cu respectarea termenului prevăzut de art.15 alin.(1) din lege*” este contradictorie deoarece, *de plano*, termenul de redactare a deciziilor, hotărârilor și avizelor este de cel mult **30 de zile de la pronunțare**, iar soluția legislativă preconizată pentru art.15 alin.(1) la care se face trimitere vizează stabilirea termenului de pronunțare, termen care este anterior termenului de redactare. Mai mult decât atât, norma cuprinsă la art.60 alin.(1) conține o dispoziție generală care reglementează termenul de redactare a deciziilor, hotărârilor și avizelor pronunțate de Curtea constituțională în exercitarea tuturor atribuțiilor sale, nu numai în soluționarea obiecțiilor de neconstituționalitate. Or, prin trimiterea la respectarea termenului prevăzut la art.15 alin.(1), care vizează doar soluționarea obiecțiilor de neconstituționalitate, norma este lipsită de claritate.

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma propusă.

Florin IORDĂCHE

București

Nr. 40/1002/2021

Lege privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

(v. Decizia nr. 163/2013 - M. Of. nr. 190/4 apr. 2013)

(Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 6/2012 - M. Of. nr. 198/27 mar. 2012)

- ¹ republicare cu renumerotare M. Of. nr. 807/3 dec. 2010
Lege privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale
- ² admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 766/2011 M. Of. nr. 549/3 aug. 2011
Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) și art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale
Constată că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.
- ³ modificări prin O.U.G. nr. 38/2012 M. Of. nr. 445/4 iul. 2012
Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale respinsă prin L. nr. 183/2013 M. Of. nr. 369/20 iun. 2013
modifică art. 27 alin. (1)
- ⁴ modificări prin L. nr. 183/2013 M. Of. nr. 369/20 iun. 2013
Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/2012 pentru modificarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale
respinge O.U.G. nr. 38/2012
- ⁵ modificări prin L. nr. 66/2018 M. Of. nr. 233/16 mar. 2018
Lege pentru modificarea art. 5 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale
modifică art. 5 alin. (4)
- ⁶ modificări prin L. nr. 168/2018 M. Of. nr. 595/12 iul. 2018
Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale
modifică art. 66 și art. 71; introduce alin. (4) la art. 69; abrogă art. 68 alin. (3)